

LOTHARINGIA,

vulgo

LORRAINE.

Fi. 1.

C. igo no-
77. nss.

Lotharingia Ducatus ab ortu Alsatia terminatur, ab austro finibus Burgundia: ab occidente Campania, & montibus Helvetiis: à Septentrione vero habet montes silvasque, à Lutzenburgenfi Ducatu Flandriam versus spectantes, continetque veteres Mediomatricum & Leucorum sedes. Nomen est à Lothario nepote Caroli Magni. nam antea Austrasia dicebatur. Carolus enim Magnus Francis pariter & Germanis cum imperasset, conjunctum imperium posteris reliquit, qui ad Ottonem usque utrique præfuerunt. Otto, deficiente ex posteris, nepotibusque Caroli Magni stirpe mascula, ex Saxonia Duce factus Romanorum Imperator, Lotharingiam & Burgundiam traxit ad imperium, quod & Otto secundus ita confirmavit, ut cum Carolo Lotharii Francorum Regis fratri Lotharingiam concessisset, magnam ejus partem Agrippinensium & Leodiensium Ecclesiarum attribuerit: Antwerpam etiam Marchionatum imperii esse jussit, nam antea Lotharingia Brabantia universa adjuncta fuerat. Post Carolum fuere isti, Otto (cujus tempore Lotharingia separata est ab Alsatia) Gotfridus de Ardena, Gotfridus II, Gotfridus III Gibbosus, quo defuncto Henricus I V Imperator Ducatum Lotharingia tradidit filio suo Conrado: qui tamen haud multo post restitutus est familie priori, cessitque Gotfrido I V, qui Rex fuit Hierosolymorum. Huic successit Balduinus, Balduino Eustathius. Postea tradidit Henricus V Cæsar Ducatum Guilielmo Comiti Lovaniensi, quem secutus est Theodoricus, sub quo tota Brabantia separata fuit à Lotharingia. Habuit igitur antea Lotharingia ditionem amplissimam, omnem scilicet regionem, quæ Rheno, Scaldi & Vogeso monte continetur, dividebaturque in Superiorem & Inferiorem. Inferior habebat Brabantiam, Hasbaniam, Gelriam, & Cliviam: Superior Episcopatum Leodiensem, Lutzenburgum, & Limburgum: Ducatum præterea Mosellanum, Palatinum Surensium, tractum Obrinacum, & regionem illam omnem, quæ hodie singulari titulo Lotharingia appellatur. Est autem regio ista pecore affluens, frumento, & vino fecundissima: neque destituitur piscinis, silvis, thermis, sale, ferro, plumbo, stanno, argento, gemmis, Chalcedonio. Fluvius est irrigua, horum præcipui sunt Mosa, Mosella, Murtha & Sar. Gallia.

Qualitas
a. 7. c.

Flumina.

Mosa in Alsatia à radicibus montis Vosagi vel Vogesi (Ptolemæo est Iurassus) oritur, à quo potior Lotharingia pars Vosagia appellatur. Præterfluit hic fines Novi castri Neufchâteau, (urbs est tum loci amoenitate, tum aëris salubritate admodum celebrata) Lotharingiam hac parte à Barrensi Ducatu distinguens. Postea per Leodiensem tractum sese effundens, circa Gorcomium Hollandorum recipit Vahalim, circa Dordrechtum Leccam & Isalam: denique Rotterodamum & Vlaeringam præterlapsus nobili ostio circa Brielam in Oceanum exoneratur. Mosella inter Ortum, & Meridiem haud procul à monte Romerico oritur, in quo cœnobium nobilium virginum amplissimos quorannis habens reditus: atque hinc præcipiti impetu Spinalium, Chermas, Leucum, & Mediomatrices (Mets) præterlabitur: inde Augustam Trevirorum, ac tandem ad Confluentiam Rheno mergitur: fluvius piscosus, purus, illimis. De hoc Ausonius:

Mosa.

Mosella.

Te fontes, vivique lacus, te cæcula noscent
Flumina: te veteres, pagorum gloria, luci;
Te Druna, te sparsis incerta Druentia ripis,
Alpinique colent fluvii, duplicemque per urbem
Qui meat, & dextra Rhodanus dat nomina ripæ.
Te stagnis ego cæruleis, magnumque sonoris
Annibus, æquoreæ te commendabo Garumna.

Murtha in valle erumpit Deodatenfi, in qua & Godleberti fons est, ad complures morbos sanandos naturæ beneficio efficax. Hinc ipsam urbem Deodatensem præterfluit: postea munitissimas arces & ad omnem belli impetum instructissimas Ravonum & Lunevillam, tum Nancejum; atque ita tandem Mosellæ miscetur. In Vogesi montis valle fontes conspiciuntur tanta gemmarum baccarumque copia abundantes, ut in tota Germania nullæ iis frequentiori in usu sint. Hæ ab unionum, gemmarumque mercatoribus longe præferuntur Indicis atque Orientalibus. Lazuli etiam lapis quidam, quem Azurum vocant, nitore & coloris vi omnes fere gemmas exsuperans. Refert etiam Ortellius vidisse se apud Præfectum Dolensem Chalcedonium Lotharingicum tantæ magnitudinis, ut ex eo poculum torno excavatum fuerit. est & Lacus in Lotharingia, cujus ambitus est aliquot miliarium, in quo carpiones sunt insolitæ magnitudinis, trium videlicet pedum: saporis vero adeo grati, ut aliarum regionum carpiones suavitatem multo superent. Ex hujus lacus piscatione tertio quoque anno Dux Lotharingia sedecim percipit Francorum millia. Saravus haud procul Salmenfibus ortus, fluviorum omnium, qui in Mosellam exeunt, est maximus, navigiorum

Murtha.

Saravus.

N

rum